

Máltai iskolások Lengyelországban

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat gyöngyösi iskolájának a Károly Róbert Szakközépiskola és Szakiskolájának két tanára és két diákja utazott július utolsó napjaiban a lengyelországi Gogolinba, hogy részt vegyen az „International festival of flavours in the green heart of Gogolin municipality” rendezvényen.

A tanárok és a diákok Gogolin város megtisztelő meghívásának tettek eleget, a fesztivál megrendezésére a Nemzetközi Visegrádi Alap pályázata jóvoltából nyílt lehetőség. Az iskola diákja Bakos Péter így számol be az eseményről:

Gogolin város meghívására 2013. július 26-án négyen útnak indultunk Lengyelországba: Némethné Holló Krisztina tanárnő, Kecskés László tanár úr, osztálytársam Kokány Attila és én. A felkérés szerint a hétvégén részt vettünk az „International festival of flavours in the green heart of Gogolin municipality” rendezvényen – vagyis nemzetközi ízfesztivál Gogolin tartomány zöld szívében. A felkérésnek megfelelően magyaros ételeket készítettünk, naponta 250 adagot. Az első nap Jókai bablevest, másnap Palóc levest főztünk Kecskés László tanár úr vezetésével. A kánikula ellenére is hősien vállaltuk, hogy hagyományoknak megfelelően, szabad tűzön készítjük a finomságokat. Már a főzés folyamatát is nagy érdeklődés követte, de amikor elkészült az étel, szinte megrohmozta minket a kisváros és a környék lakói. Nagyon sok pozitív visszajelzést kaptunk és nagyon jó volt látni, hogy többen másnap is visszatértek és megkóstolták a Palóc levest is. Hazai csípős zöldpaprikát kínáltunk az ételekhez és kedvesen figyelmeztettük a vendégeket, hogy nagyon csípős. Tetszett nekik. Közben elkészült magyaros standunk is. Tanár úr faragott zöldségeket és gyümölcsöket, melyet kitettünk az asztalra. Mindenkit lenyűgöztek ezek a faragványok is, rengeteg fotót készítettek rólunk, a standunkról, az ételekről. Közben Némethné Holló Krisztina tanárnő lelkesen tájékoztatta az érdeklődőket az iskolánkról, Gyöngyös városáról, a régióról. Hiszen ez volt az első kérdés, hogy honnan érkeztünk és merre van Gyöngyös. Lengyel nyelvű kiadványokat is tudtunk mutatni.

Hétfőn külön fogadott minket Gogolin város polgármestere, aki szintén nagyon megdicsért és megköszönte, hogy „elvittük” Magyarországot Gogolinba.

Felejthetetlen élmény marad számomra a lengyelek vendégszeretete, kedves és elégedett mosolya, mellyel jelezték hálájukat, hogy a magyar konyha két finomságát kóstolhatták meg Gogolinban (és persze ráébredtek, hogy a gulyáson kívül más is létezik!).

„Polak, Wegier, dwa bratanki, i do szabli, i do szklanki.”

„Lengyel, magyar két jó barát, együtt harcol, s issza borát.”

Ezt a fesztiválon egy lengyel fiú is megtanította nekem. Szívem szerint átírnám a híres versike második sorát: „Lengyel, magyar két jó barát, együtt eszik s issza borát.” Örülök, hogy személyesen és Lengyelországban tapasztalhattam meg ezt a barátságot.